

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) στις 27 Ιουλίου 2012 — Wolfgang Glatzel κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-356/12)

(2013/C 9/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Wolfgang Glatzel

Καθού: Freistaat Bayern

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει το σημείο 6.4 του παραρτήματος III της οδηγίας 2006/126/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/113/EK της Επιτροπής, της 25ης Αυγούστου 2009 ⁽²⁾, προς τα άρθρα 20, 21 παράγραφος 1, και 26 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή –χωρίς να προβλέπει δυνατότητα εξαιρέσεως– επιτάσσει οι υποψήφιοι για τη χορήγηση άδειας οδήγησης των κατηγοριών C1 και C1E να έχουν οξύτητα όρασης τουλάχιστον 0,1 στον οφθαλμό με τη λιγότερο καλή όραση, ακόμη και αν τα άτομα αυτά διαθέτουν οπτική ικανότητα και φυσιολογικό οπτικό πεδίο και από τους δύο οφθαλμούς;

⁽¹⁾ ΕΕ L 403, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ L 223, σ. 31.

Αίτηση αναιρέσεως που το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέθεσε στις 3 Σεπτεμβρίου 2012 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-396/09, Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-401/12 P)

(2013/C 9/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Moore και K. Michoel)

Έτεροι διάδικοι: Vereniging Milieudefensie,

Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

Βασιλείο των Κάτω Χωρών,

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του αναιρεσείοντος:

Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-396/09·

— να απορρίψει στο σύνολό της την προσφυγή που είχαν ασκήσει οι προσφεύγουσες πρωτοδίκως·

— να καταδικάσει εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου στην παρούσα διαδικασία τις προσφεύγουσες πρωτοδίκως.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην ανωτέρω υπόθεση συνιστά διττώς παραβίαση του δικαίου. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν ερμήνευσε και δεν εφάρμοσε σωστά τη λεγόμενη νομολογία «Nakajima» ⁽¹⁾ και «Fediol» ⁽²⁾. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι η νομιμότητα του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 ⁽³⁾ μπορούσε να εξεταστεί με γνώμονα τη Σύμβαση του Ώρχους για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος.

Περαιτέρω, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η επιλογή που έγινε από τον νομοθέτη στον κανονισμό 1367/2006 είναι, σε κάθε περίπτωση, εντελώς σύμφωνη με τη Σύμβαση του Ώρχους. Εν προκειμένω, η ερμηνεία που το Γενικό Δικαστήριο έδωσε στο άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ώρχους ⁽⁴⁾ δεν είναι ορθή, στο μέτρο που παραβλέπει την ελευθερία ενεργειών που έχουν τα συμβαλλόμενα μέρη.

Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην ανωτέρω υπόθεση, και να αποφανθεί οριστικά στην υπόθεση αυτή απορρίπτοντας στο σύνολό της την προσφυγή που είχαν ασκήσει οι προσφεύγουσες πρωτοδίκως.

⁽¹⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2169).

⁽²⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1989, 70/87, Fediol κατά Επιτροπής (Συλλογή 1989, σ. 1825).

⁽³⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της Συμβάσεως του Ώρχους για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος (ΕΕ L 264, σ. 13).

⁽⁴⁾ Σύμβαση του Ώρχους, της 25ης Ιουνίου 1998, για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, εγκριθείσα με την απόφαση 2005/370/EK του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (ΕΕ L 124, σ. 1).